

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv Theologi, De Virtute Sev
Energia, & admirandis Sacrosanctæ Missæ effectibus,
Libri Duo**

Pinelli, Luca

Coloniæ, Anno M.D.CVIII.

III. Quam varijs beneficijs Deus Missæ ama[n]tes ac studiosos
remunerauerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46295)

stantibus eum derisit, dicens: se tantum nequaquam doliturū, etiamsi vel plures Missas perderet, neq; magni se Missam facere quam iam audiuerat, & eam si acceptare velit, se illi donare paratus. Alter tantum donum magna cū devotione acceptat: donator verò ob exiguum honorem & reuerentiam, quam Missæ habuit, poenam nequaquam exiguam persoluit; è vestigio siquidem à Dæmonio obsessus, ac miserabiliter cruciatus fuit.

*Quam varijs beneficijs Deus Missa
amantes ac studiosos remunerauerit.*

CAP. III.

Quam grati & accepti Deo fuerint omnes, quotquot vnquam S. Missæ Sacrificium digno honore ac reuerentiâ sunt prosecuti, ex admirandis beneficijs, quibus tales cumulare solitus est, facile perspicitur. Certum & exploratum est eum, qui res diuinas magni facit, propter Deum, magni quoq; à Deo æstimari. Et quia Deus ter. Opt. Max. à nemine se beneficijs ac liberalitate vinci patitur,

tur, hinc est, quòd in hac etiam vita cælestibus gratijs ac donis cohonestet, qui illū honorant, S. Missam debito honore ac reuerentia prosequendo, quæ cū res diuina sit, ac Deo multis modis gratissima, certò credendum est, honorem, qui Missæ exhibetur, ipsi quoque Deo ter Opt. Max. exhiberi.

Beneficia porro, quæ diuersi hoc mediante Sacrificio sunt cōsecuti, quia maxima sunt & ppe infinita è multis pauca illorum dūtaxat recēsebo. Primò refert Hieronym. Mengus, duos simul socios ad venationē profectos, quorū vn⁹ duntaxat ea die Missam audierat, cumq; iā esēt in aperto cāpo, subitò ecce horrenda commouetur tempestas, fulgurū vis, & incursum pluiarū. Verūm nihil æquè terruit eos, ac tremenda quadam vox per aërem audita, quæ dum sonat: *occide, occide*, ille, qui Missam non audierat, fulmine ictus repente cōcidit. Quo spectaculo concussus alter, modò huc, modò illuc discursans, denuo vocē audit: *occide, occide istum*; cumque miser iste nihil præter fulminis ictum expectaret, aliam audiuit vocem, dicentem:

Non

Non possum, quia hodie audiuit: *Verbum caro factum est.* Huic historiae similis alia legitur Sermone 77. in Sermonario, quod intitulatur: *Dormi securè, de Capitaneo quodam Ducis Galeatii, cui nomen Ritus, quem cum continuo persequerentur inimici, laedere tamen nunquam potuerunt ijs diebus, quibus Missam audiuerat; ea verò die, qua Missam non audiuerat, interfecerunt.* Ex quo discat pius Lector, quantum referat quotidie Missam audire.

In Chronica S. Francisci lib. 8. c. 28. & in Sermon. Discipuli narratur historia de puero quodam nobili, ephæbo Dionysij Regis Portugalliae, qui quotidie Missam audiebat, secutus in hoc monitionem sibi à parente relictam. Erat autem tam Regi, quam Reginae, ob insignes virtutes gratissimus. Quod videns quidam ex sodalibus eius, extimulatus invidia, magnum illi apud Regem odium confluxit, dicens secretum amorem inter ipsum & Reginam intercedere; ridete enim Regina ridere quoque ipsum, & vice versa, Regina lacrymante ipsum similiter lacrymari. Rex loco suspicio-

ni dato,

ni dato, ingressus cubiculum Reginae, praesente dicto puero, alapam Reginae impegit. Illa ob impactam sibi alapam lachrymatur, lachrymatur similiter puer, dominae suae commiseratione commotus. Quo viso Rex, in suspitione confirmatus, clam illum e medio tollere cogitavit. Itaque cum aemulo eius consilio habito, fornacarium suum accersit, dicens se sequenti die missurum ad illum unum ex ephæbis suis, quem ab eo in fornacem mitti, & flammis exuri vellet. Sequenti die innocentem puerum ad fornacarium mittit, qui per viam in Ecclesiam incidens, pro consuetudine sua Missam audiuit. Interea socius eius, qui cum apud Regem falso detulerat, de successu sollicitus, Regi dicit, se fornacarium aditurum, quod scilicet exploraret, an is mandatum regium esset executus. Rege annuente, dat se in viam, & dum alter ex inspiratione diuina binis aut pluribus Missis audiendis distinetur, ad fornacarium peruenit: fornacarius hunc subito correptum, in ardentem fornacem proiecit, atque igni enecauit. Finitis Missis venit quoque ad for-

N naca-

nacariū innocens, cui fornacarius Regi iubet nuntiare, se iam mandatum regium executum esse. Rex viso puero attonitus, postquam alterum in foveam, quā fecerat, iusto Dei iudicio, cecidisse intellexisset, re penitus introspecta, tandem illius innocentiam, huius verò nequitiam deprehendit, superstitemq; cū ob deuotionem in audiēdis Missis, tum propter alias, quibus excellebat, virtutes, maiore quā ante hac nunquam amore ac beneuolentia complexus est.

Narrat Laurentius Surius, mulierem quandam cæcam, cū summa deuotione S. VVolfhelmi sacrificantis Missam audiisset, oculosq; aqua, qua in lauandis manibus Sacerdos vsus fuerat, abluisset, visum è vestigio recuperasse.

In historia S. Dominici legitur de Napolione nepote Cardinalis S. Stephani, quòd ex equo lapsus, penitusq; fractus, mortē oppetierit; nuntiatur mors eius Cardinali patruo, qui per idē tempus cū S. Dominico colloquebatur. Ille ducto secū S. Dominico, cū ad cadauer nepotis sui peruenisset, eumq; mortuū,

ac pe-

ac penitus deformatum inspexisset, dolore confictatus, S. Dominicum vlnis suis amplexatur ac circumligat. Hic, vt in vicini domum cadauer deportetur, iubet, interim S. Missam celebraturus ad templum pergit. Dum Missam legit, sub eleuationem ecce defunctus quoq; erigere à terra brachium visus est, ad quem lecta Missa redijt S. Dominicus, eumq; paucis orationibus adhibitis, à mortuis resuscitauit.

S. Augustinus vltimo de Ciuitate Dei c. 8. commemorat, suo tempore, in territorio Fussalēsi, fundo Zubedi appellato, fuisse domū quādam adeo à malignis spiritibus infestatā, vt in ea manere nec animalia, nec serui possent; verū post vnicū Corporis Domini Sacrificiū in ea oblatū, ab omni Dæmoniorū afflictione & insultu, planè fuisse liberatā.

In Serm. Discipuli narratur historia de paupere quodā mercenario, qui cū quotidiano sibi labore victū quæreret, ac die quadā ferius à Missa, quā audire quotidie solebat, egressus, neminē inueniret à quo ad laborandum conduce- retur, domū tristis redijt, modū nesciēs,

N 2 quo

quo se suamque familiam ea die sustentaret. Egresso domo, in via quadam diues occurrit, qui rogauit illum, quamobrem ea die non laboraret, respondit quod res erat, se nimirum quia tardius à Missa ad forū egressus esset, à nemine fuisse conductum. Tum, si reuersus (inquit diues) ad templum pro me oraueris, solvam tibi mercedem tuam integram. Reuersus ad Ecclesiam mercenarius, tota die pro diuite orauit, qui suis quoque promissis non defuit, & misso illi prandio, vespere veniente super mercedem ordinariam pane insuper donauit. Ab euntium domum mercenario, occurrit quidam in forma venerandi senis, & quantum à diuite accepisset interrogauit, cumque illi quod res erat dixisset, reuertere, inquit, ad diuitem, ei que renuntia, nisi plus dederit, malè illi cessurum. Obtemperat iussis pauper, & à diuite alios quinque solidos consequitur. Domū abiens, denuo in eundem senē incidit, qui postquam de superadditis illi à diuite quinque solidis certior factus esset, vade (illi dixit) & diuiti renuntia, nisi plus dederit, malè illi cessurum. Addidit diues.

100.
diu
sign
rius
de il
dito
habi
leem
mer
nam

bus
quo
ban
pete
ros
rò, e
labo
dem
bori
in p
Qua
pro
inqu
Ven
Miss
res.

100. solidos & vestem. Sequenti nocte diuiti Christus Dominus apparuit, eiq; significauit, nisi pauper ille mercenarius pro illo orasset, iam actum fuisse de illius vita pariter ac salute. Quo audito diues, accuratiori rerum suarum habita ratione, largissimas deinceps eleemosynas (quibus tum vitam redemerat) liberaliter elargiendo, aeternam sibi vitam acquisiuit.

In eodem Libro de duobus factori- bus extat historia, quorum alteri, quod quotidie Missam audiret, omnia cedebant ex animi sententia, abundeq; suppetebant quaecunq; ad vxorem ac liberos alendos erant necessaria. Alteri vero, etsi nullos haberet liberos, nullique labori parceret, adeo, vt ne festis quidem diebus cum vxore sua vacaret à laboribus, nihilominus tamen continua in paupertate ac miserijs erat viuendū. Quæsiuit hic ab altero, vnde tanta illi prosperitas? qui respondens illi: Cras, inquit, mecum veni, & ostendam tibi. Venientem sequenti die secum duxit ad Missam, qua finita redire iussit ad labores. Postera die idem facit. Et cum tertia

quoq; die idem repetere cogitaret, respondens illi pauper, viam (inquit) amice, quæ ducit ad templum, & Missam nõ ignoro; hoc ex te quæro, vnde tanta tibi prosperitas. Tum alter, ex Missa, inquit, vt opinor, secundum illud Christi: *Primum querite regnũ Dei, & reliqua omnia adyicientur vobis.* Pauper hoc dictum Christi accuratius cõsiderans, apud animum suum constituit, deinceps singulis diebus Missam audire, ex quo tẽpore omnia illi prosperè, & sub manus (quot dicitur) successerunt.

Narrat Surius, non procul Lugduno de puella quadam, quæ cum ita miserè morbo vrgeretur, vt neq; de die, neque noctu posset quiescere, virtute S. Missæ penitus fuisse liberatã. Cum enim Archiepiscopo Tarentino celebranti adfisteret, ex corpore eius palunculi aut festucæ ligneæ acutæ exhibant, quibus cõtinuò pungebatur, miserrimeq; diuebatur.

Aeneas Syluius, quĩ Pontifex Pius II. postea dictus fuit, de Europa ca. 21. scribit, inter Stirienses nobilem quempiam fuisse, cui saepe in animum ceciderit, se-
ipsum

ipsum laqueo suspendere. Id ægrè ferentem, ex docto quodã viro remediũ petiuisse aduersus eã tentationẽ. Consilium datum, propriũ vti Sacerdotem cõduceret, qui sibi manenti in arce quadam solitaria singulis diebus rem diuinã faceret, paruisse nobilem, atq; annũ ferme cõtinuasse, nulla suspendij cogitatione interueniente. Postremò rogatũ à Sacerdote, vt presbytero vicino, qui tẽpli Dedicationẽ in proximo monte habitur⁹ esset, auxilio esse posset, licentiã dedisse, proponẽtẽ in animo paulo post sequi, & sacris interesse. Stetisse diu postea, nũc vna, nũc altera causa retẽtum. Deniq; circa meridiẽ profectũ, agresti cuidã in nemore occurrisse, qui rẽ diuinã in mõte peractã esse, & populũ omnẽ abijisse diceret. Contristatũ eo nũtio, ignobilẽ infelicẽq; se esse dicẽtem, qui eo die sacrũ Christi Corpus nõ vidisset, agrestẽ cõsolari cõpisse: Venditurum, si vellet nobilis emere præmium, q̃ inter existendũ diuinis meruisset, sagumq; nobilis petiuisse pretij nomine. Venditione facta, nobile nihilominus montẽ ascẽdisse, atq; orasse in tẽplo. Reuersum

autem, in proxima arbore suspensum
agrestem inuenisse, sed postea diris co-
gitationibus haud quaquam vexatum
fuisse.

*Quid facere debeat, qui Ecclesiam in-
greditur ad audiendam
S. Missam.*

CAP. IV.

VT debitum ex sacra Missa fructum
percipiamus, quantum in nobis
est, procurare debemus, vt bene prępa-
rati ac dispositi accedamus, cum inten-
tione, attentè, deuoteque eam audien-
di. Ac cùm (veluti sæpius dictum est) ni-
hil aliud sit Missa, quàm Dominicę Pas-
sionis quædam cõmemoratio & repre-
sentatio, conuenientissimum pariter ac
utilissimum videtur consilium, vt qui
vadit ad audiendam Missam, imagine-
tur ac fingat se sanctissimam Virginem
Matrem comitari, non sine vberimis
lachrymis ac suspirijs, cum S. Ioanne, &
Maria Magdalena euntes ad Caluaria
montē, vbi sacrificandus & offerendus e-
rat æterno Patri dilectus Filius in mūdi
salu-